

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Cdo/14/2019
Identifikačné číslo spisu: 1117220486
Dátum vydania rozhodnutia: 17.07.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Brňák
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1117220486.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu Q., bytom v A., G. XXX/X, zastúpeného JUDr. Vladimírom Pochom, advokátom so sídlom v Bardejove, Hviezdoslavova 3, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, o nariadenie neodkladného opatrenia, vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 17 C 5/2018, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 31. júla 2018 sp. zn. 2 Co 90/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovaná nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I (ďalej len „súd prvej inštancie“), uznesením z 22. marca 2018 č. k. 17 C 5/2018-49 zamietol návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadal, aby bola žalovanej uložená povinnosť zabezpečiť mu vhodné pracovné miesto v štátnej správe a v mieste jeho trvalého bydliska v zmysle právoplatného rozsudku Okresného súdu v Bardejove č. k. 4 C 184/89-191 zo dňa 16. januára 1991. Zároveň žiadal, aby žalovaná zložila do úschovy súdu peňažnú zábezpeku na odškodnenie navrhovateľa za utrpenú ujmu vo výške 650.000,- €. Súd prvej inštancie uviedol, že žalobca neosvedčil potrebu bezodkladnej a naliehavej úpravy pomerov a nepodarilo sa mu osvedčiť dôvodnosť a trvanie nároku, ktorého sa predmetným návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáhal.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu uznesením z 31. júla 2018 sp. zn. 2 Co 90/2018 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutie“) napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil a náhradu trov odvolacieho konania žalovanej nepriznal. V odôvodnení uviedol, že námietky žalobcu nie sú spôsobilé spochybniť správnosť zistených skutočností, hodnotenia dôkazov, právneho posúdenia veci, a neumožňujú ani záver, že by konanie bolo postihnuté vadou, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie. Žalobca v odvolaní neuviedol také vecné a právne relevantné dôvody, ktoré by preňho privodili priaznivé rozhodnutie.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie, ktoré odôvodnil poukazom na § 421 ods. 1 písm. a) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), v spojení s ustanovením § 432, § 419 a § 420 písm. f) CSP. V podstatnom uviedol, že súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

4. Žalovaná sa k dovolaniu nevyjadrila.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) rozhodnutia dovolacieho súdu je uvedené v nasledovných bodoch.

6. Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

7. Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Podľa § 421 ods. 1 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo, alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

9. Podľa § 421 ods. 2 CSP dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n/.

10. Podľa § 357 písm. d) CSP odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia.

11. Z vyššie uvedených ustanovení CSP, ktoré je potrebné aplikovať v danej právnej veci, keďže ide o rozhodovanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (predtým predbežného opatrenia) vyplýva, že § 421 ods. 2 CSP neumožňuje podať dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým zmenil alebo potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie, i keď by boli splnené podmienky uvedené v § 421 ods. 1 písm. a) CSP. Prípustnosť dovolania podľa dovolateľa uvedeného § 421 ods. 1 písm. a) CSP v tejto veci preto nie je daná. Dovolateľ navyše vo svojom mimoriadnom opravnom prostriedku neuviedol žiadne rozhodnutie najvyššieho súdu, ani inú judikatúru, od ktorej sa mal odvolací súd odkloniť.

12. Dovolací súd ďalej skúmal, či prípustnosť dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu o neodkladnom opatrení je daná podľa § 420 písm. f) CSP, ktorý dôvod dovolateľ taktiež uviedol v podanom dovolaní (bod 3).

13. Prípustnosť dovolania podľa § 420 CSP je daná len v prípade, ak sa jedná o rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí (bod 7). Rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej vtedy, ak samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu. Taká

situácia môže nastať v prípade návrhov na nariadenie neodkladného opatrenia podaných po skončení konania (pri splnení podmienok § 325 ods. 1 CSP). Rovnako v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pred začatím konania, na ktoré nenadväzuje žaloba podľa § 336 ods. 1 CSP, konanie končí rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a konzumuje vec samu.

14. V danom prípade na návrh na vydanie neodkladného opatrenia nenadväzuje žaloba vo veci, možno teda hovoriť o konzumpcii veci samej. Z tohto dôvodu najvyšší súd preskúmal dovolanie aj v zmysle žalobcom namietanej vady podľa ustanovenia § 420 písm. f/ CSP a dospel k záveru, že v danom prípade prípustnosť dovolania v zmysle uvedeného ustanovenia nie je daná.

15. Porušením práva na spravodlivý proces treba rozumieť taký závadný postup súdu, ktorý by mal za následok znemožnenie realizácie tých procesných práv strany, ktoré jej poskytuje CSP. Teda ak by súd postupoval v konaní v rozpore so zákonom, prípadne s ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom by strane znemožnil realizáciu jej patriacich procesných práv. Dôvody uvádzané žalobcom v podanom dovolaní sa však netýkajú prípadných procesných väd v postupe súdu, ale broja proti zistenému skutkovému stavu a právnemu posúdeniu danej veci. V tomto ohľade dovolateľ (iba) tvrdí, že podľa jeho názoru (na rozdiel od názoru nižších súdov) osvedčil naliehavý právny záujem na nariadení neodkladného opatrenia a že „nie je pravda čo tvrdia súdy, že sa odstránenia krívd páchaných na mne domáham jednorazovou voľnou formou z ich strany“.

16. Pokiaľ dovolateľ vytýkal nesprávne zistený skutkový stav veci, dovolací súd pripomína, že už podľa predchádzajúcej právnej úpravy nebolo dôvodom znemožňujúcim realizáciu procesných oprávnení účastníka konania (a zakladajúcim prípustnosť dovolania) nedostatočné zistenie rozhodujúcich skutkových okolností, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu (R 37/1993, R 125/1999, R 42/1993 a 1 Cdo 85/2010, 2 Cdo 29/2011, 3 Cdo 268/2012, 3 Cdo 108/2016, 2 Cdo 130/2011, 5 Cdo 244/2011, 6 Cdo 185/2011, 7 Cdo 38/2012). Nová právna úprava na podstate uvedeného nič nezmenila.

17. Z hľadiska obsahového (§ 124 ods. 1 CSP) námietky dovolateľa, ktorými odôvodňoval porušenie práva na spravodlivý proces, smerovali (aj) proti právnemu posúdeniu veci súdmi, ktoré dovolateľ považoval za nesprávne. Najvyšší súd konštantne judikoval, že právnym posúdením veci nedochádza k znemožneniu realizácie procesných oprávnení účastníkovi (viď R 54/2012 a 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014). Podobne najvyšší súd v roku 2017 judikoval, že nesprávne právne posúdenie veci nezakladá vadu zmätočnosti (rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 2 Cdo 1286/2015 uverejnené v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 3/2017 pod č. 24).

18. Vzhľadom na vyššie uvedené dovolací súd dovolanie žalobcu ako procesne neprípustné odmietol (§ 447 písm. c/ CSP).

19. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

20. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.